

вѣлы между пшеницѣ тѣ; и за това, ако нѣкой публично исповѣдуваше Иисуса Христа, и ся кръщаваше, то можеше ся прие безъ съмнѣніе че исповѣданіе-то му было истинно. Тѣзи първи Християни образувахъ едно, истинно, чисто общество Иисусово — и изявихъ съ обхожденіе-то си, че съ тѣхъ наистиннѣ станѣ нѣщо ново, тѣй щото и невѣрующитѣ Иудеи гы уважавахъ и не смѣяхъ да гы вредять.

Цѣло-то общество на вѣрующитѣ бѣхъ едно сѣрдце и една душа, всички-тѣ бѣхъ свѣрзани въ любовь-тѣ и всякой бѣше готовъ да задоволи недостаткѣ-тѣ на ближний-тѣ си отъ избыліе-то си. Богатитѣ продадохъ стокѣ-тѣ и иманіе-то си и внесохъ спечялено-то въ касѣ-тѣ за бѣдны, която ся намираше подъ распорѣжданіе-то на Апостолы-ты до врѣме-то въ кое-то избрахъ особены милостынници, називаемы дѣякони. Християне-тѣ въ Иерусалимъ ся събирахъ всякой день за называніе-то, и при обыкновенны-тѣ обѣди — любви, кои-то имахъ често, празнувахъ обыкновенно и Господнѣ-тѣ вечерѣ. Ако нѣкой не ся покори на порядкѣ-тѣ, или ако ся обхождаше неприлично, тогава го увѣщавахъ съсъ любовь и серіозность, и кога-то това оставаше бесполезно, тогава го исключвахъ. На онѣзи кои-то желаяхъ да ся съединять съ общество-то на послѣдователи-тѣ Христови, и за това кога-то поисквахъ да гы кръщавать, прѣдлагалъ ся само въпросъ, вѣрувать ли че Иисусъ е Христосъ т. е. (Мессія обѣщанный-тѣ спаситель